

ความช่วยเหลือและเกื้อกูล: สายใยแห่งความเป็นปึกแผ่นระหว่างประชากรต่าง รุ่นในครอบครัวสังคมเมืองของไทย

Support and Assistance:

Bond for Intergeneration Solidarity of Thai Families in Urban Area

วสวัตดี สุติญยามณี*

Vasavat Sutinyamanee*

บทคัดย่อ

บทความวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประเด็นสำคัญเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างประชากรต่างรุ่นของครอบครัว ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีความเป็นสังคมเมืองสูง ถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความช่วยเหลือในการรับฟังและการแก้ปัญหา รวมไปถึงความ เกื้อกูลทางเศรษฐกิจ ต่อกันระหว่างรุ่น จำนวน 1,092 คน ซึ่งเป็นตัวแทนของครัวเรือน โดยข้อมูลดังกล่าวได้มาจากโครงการ “คุณค่าแห่งครอบครัว และความสัมพันธ์ต่างวัยในประเทศไทย” พ.ศ.2553 ของศูนย์พัฒนามนุษย์และการย้ายถิ่น วิทยาลัยประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยโครงการดังกล่าวมีข้อมูลเกี่ยวกับครอบครัว และความสัมพันธ์ของประชากรต่างรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครอย่างครบถ้วน โดยผู้วิจัยใช้การจำลองแบบ Binary Logistic Regression เพื่อวิเคราะห์ถึงตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ต่อ ความเกื้อหนุน และความช่วยเหลือ ของประชากรต่างรุ่นในครอบครัวโดยการศึกษาพบว่าในสังคมเมืองของไทยนั้นผู้เป็นพ่อแม่จะให้ความสำคัญในการเกื้อกูล และช่วยเหลือกับบุตรชาย แต่ในทางกลับกันนั้นบุตรสาวก็จะเป็นผู้ช่วยเหลือเกื้อกูลผู้เป็นพ่อแม่ อีกทั้ง เมื่อบุตรที่มีการทำงานมีรายได้ก็จะมีเกื้อกูล และช่วยเหลือแก่ผู้เป็นพ่อแม่อย่างเห็นได้ชัด และที่สำคัญพบว่าไม่ว่าบุตรที่ไม่มีการศึกษา หรือ มีการศึกษาจนถึงระดับมหาวิทยาลัยก็จะมี การช่วยเหลือ เกื้อกูลผู้เป็นพ่อแม่ไม่แตกต่างกัน อีกทั้งการติดต่อสื่อสาร การพบปะหน้าตาพูดคุยกัน ก็จะเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญในการช่วยเหลือเกื้อกูลกันทางเศรษฐกิจ และการรับฟังปัญหาของประชากรระหว่างรุ่นอีกด้วย

* นิสิตหลักสูตรศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาประชากรศาสตร์ วิทยาลัยประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

* Ph.D.(Candidate) in Demography, College of Population Studies, Chulalongkorn University

Abstracts

This research aims to study important issues about intergenerational solidarity of Thai families in Bangkok where is a city of the highest urbanization in Thailand including the factors which contribute to help in listening, problem solving and economic support from 1,092 samplings who are representatives of the household. This research data is derived from the project "The Value of Family and the Relationship of Different Ages in 2010" from Human Development and migration Centre, College of Population Studies, Chulalongkorn University. This project includes complete data about the family and the intergenerational relationship of population in Bangkok. Binary Logistic Regression was used to analyze the factors which are related with supports and assistance of intergeneration in family. The study found that the parents would give priority to lend a hand and assisted their sons. However, the daughters would be helping the parents. In addition, children who have been working will be complementary and assist their parents. And most importantly, this research found that children who are illiterate or educated to university level will be the same in helping their parents are same. Communication is one of the important factors that increase economic support and assistance of intergeneration in their families.

บทนำ

ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา มีการศึกษาวิจัยเป็นจำนวนมากไม่น้อยที่ศึกษาถึงเรื่องครอบครัว การเปลี่ยนแปลงในครอบครัว รูปแบบของครอบครัว รวมไปถึงปัญหาของครอบครัว แต่มีการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างประชากรต่างรุ่นในครอบครัวยังคงมีจำนวนไม่มากนัก แต่ประเด็นทางสังคมที่เกิดขึ้น มากมายในเรื่องของความสัมพันธ์ในครอบครัวเกิดขึ้นเป็นจำนวนมากไม่ว่าจะเป็น ปัญหาทาง เศรษฐกิจ และปัญหาทางสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสังคมเมืองใหญ่ๆ โดยเฉพาะกรุงเทพมหานคร ที่มีความเจริญเติบโต ทางเศรษฐกิจ ความต้องการแรงงานในการ พัฒนาเศรษฐกิจ ที่ทำให้วัยแรงงานไม่น้อยที่ ย้ายถิ่นเข้ามาทำงานในเมืองที่มีความต้องการแรงงานสูง ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ความสัมพันธ์ของครอบครัว ความสัมพันธ์ของประชากรต่างรุ่นในครอบครัวเปลี่ยนไป จากครอบครัวใหญ่ที่อาศัยอยู่ร่วมกันหลาย รุ่น กลายเป็นครอบครัวเดี่ยวที่แต่ละประชากรแต่ละรุ่นวัยแยกกันอยู่ ไม่เพียงแต่ผู้ย้ายถิ่นที่ สถานการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้น ประชากรที่อาศัยในสังคมเมืองได้ประสบกับสถานการณ์นี้มาเป็นระยะ เวลายาวนาน เนื่องด้วยการแข่งขัน ความบีบรัด และ ความเร่งรีบในการทำงาน อันเนื่องมาจากความ เติบโตทางเศรษฐกิจในสังคมเมือง

นิยามของความสัมพันธ์ระหว่างประชากรต่างรุ่น หรือ Intergenerational Solidarity เป็นการล้อมกรอบด้วยรูปแบบ และโครงสร้างการมีปฏิสัมพันธ์ที่หลากหลายระหว่างประชากรที่เป็นสมาชิก ของครอบครัวที่อยู่รุ่นที่แตกต่างกัน (Eshleman and, 2006) อันถือได้ว่าเป็นอัตลักษณ์ หรือคุณสมบัติเฉพาะตัวทางสังคมเนื่องจากกระทบต่อ ประสบการณ์ และคุณภาพ ชีวิตของประชากร สูงวัย และประชากรที่เยาว์วัยกว่าซึ่งเป็นประชากรวัยพึ่งพิง และเป็นการสื่อถึง ความเป็นปึกแผ่น ระหว่างประชากรรุ่นต่างๆ โดยเฉพาะระหว่างบิดามารดา และบุตรตลอดทั้งชีวิตด้วย (Merz, Schuengel, and Schulze, 2007) ประเด็นปัญหาดังกล่าวนี้ได้รับการกล่าวถึงมาตลอด 30 ปี และยิ่งทวีความสำคัญมากขึ้นเมื่อองค์การสหประชาชาติ (United Nation) ได้เสนอแนวคิด “สังคมสำหรับคนทุกอายุ” (Society for All Ages) ในปี ค.ศ. 1995 โดยมี 4 มิติหลัก อันได้แก่ สถานการณ์ของผู้สูงอายุ การพัฒนาตนเองตลอดชีวิต รวมไปถึง ความสัมพันธ์ของประชากรหลายรุ่น (Multigenerational Relationships) และความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนา และการสูงอายุของประชากรซึ่ง แนวคิดขององค์การสหประชาชาติแม้จะมีการกล่าวถึง มิติความสัมพันธ์ของประชากร หลายรุ่นแต่ก็เป็นการเน้นที่การพึ่งพาอาศัยกัน ยังไม่กล่าวถึง ความสำคัญของ ความสัมพันธ์ระหว่าง ประชากรรุ่นต่างๆชัดเจนนัก ดังนั้นแผนปฏิบัติการระหว่าง ประเทศแมดริดเกี่ยวกับผู้สูงอายุ (Madrid International Plan of Action on Ageing) ปีค.ศ2002.จึงได้มีการเปลี่ยนคำดังกล่าวเป็น “ความสัมพันธ์ระหว่างประชากรต่างรุ่น Intergeneration Solidarity” เพื่อเป็นการสร้างความ เป็นปึกแผ่นให้กับครอบครัว (Sanchez,2007)

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อศึกษาประเด็นสำคัญเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างประชากรต่างรุ่นของครอบครัว ในเขตกรุงเทพมหานคร ถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความช่วยเหลือในการรับฟังและการแก้ปัญหา รวมไปถึงความเกี่ยวเนื่องทางเศรษฐกิจ ต่อกันระหว่างรุ่น

แนวคิดทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และสมมติฐาน

มุมมองเกี่ยวกับช่วงชีวิต (Life Course Perspective) เกี่ยวข้องกับการมีอายุที่เพิ่มขึ้น หรือสูงอายุนั้นของประชากร ในฐานะที่เป็นขั้นตอนทั่วไปของการปฏิสัมพันธ์ระหว่างประชากรต่างรุ่นภายใต้สภาพแวดล้อมทางประวัติศาสตร์ที่เปลี่ยนแปลง โดยเชื่อมประสบการณ์ของชีวิตช่วงหลัง ซึ่งเป็นของสมาชิกในส่งต่อทุนทางสังคมที่ส่งสมมาที่สมาชิกในรุ่นหลังได้ กล่าวคือ แนวคิดนี้เป็นเรื่องประวัติศาสตร์ของปัจเจกบุคคล หรือ อัตชีวประวัติส่วนตัว (Connidis, 2010; และ Lowenstein, 2007) ทั้งนี้ในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างประชากรต่างรุ่นพบว่า แนวคิดนี้ถูกใช้อธิบายเรื่องการพึ่งพาอาศัยกันของประชากรต่างรุ่น โดยประชากรรุ่นหนึ่งจะเป็นผู้ให้กับประชากร อีกรุ่นหนึ่ง และในทางกลับกัน ประชากรรุ่นหนึ่ง ก็จะบริโภคหรือโดยใช้ค่าใช้จ่ายของประชากรอีกรุ่นหนึ่ง ซึ่งการเกื้อหนุนที่เกิดขึ้นเช่น การส่งต่อรายได้เพื่อช่วยเหลือทางเศรษฐกิจ การช่วยเหลือเรื่องส่วนตัว การเกื้อหนุนทางด้านจิตใจ และการให้คำปรึกษา (Lowenstein, 2007) นอกจากนี้ แนวคิดดังกล่าวยังเป็นองค์ประกอบสำคัญของทฤษฎีความเป็นปึกแผ่นของประชากรต่างรุ่น เนื่อง จากการเปลี่ยนแปลงและความต่อเนื่องเป็นมุมมองที่จำเป็นในการสร้างครอบครัวให้มีคุณภาพ (Bengtson, Giarrusso, Mabry, and Silverstein, 2002)

ทฤษฎีความเป็นปึกแผ่นของประชากรต่างรุ่น (Theory of Intergenerational Solidarity) เป็นแนวคิดที่ได้รับ การพัฒนามาบนพื้นฐานทฤษฎีการแลกเปลี่ยนทางสังคม (Social Exchange Theory) ซึ่งอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างบิดา มารดา และบุตร ในเชิงมิติทรัพยากร ค่าใช้จ่าย และผลประโยชน์ (Dwyer, Lee, and Jankowski, 1994) โดย Bengtson และเพื่อนร่วมงาน ได้นำเสนอเรื่องดังกล่าวในหลายแง่มุม และมีการตีความเรื่องการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดา และบุตรเป็น 6 มิติ (McChesney and Bengtson, 1988) ดังนี้

- 1) ความเป็นปึกแผ่นเชิงโครงสร้าง (Structural Solidarity) พิจารณาโครงสร้างทาง โอกาสเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างประชน้อง เพศ อายุ สถานภาพสมรส และสถานภาพการทำงาน
- 2) ความเป็นปึกแผ่นเชิงสัมพันธ์ (Associative Solidarity) พิจารณาเรื่อง ความถี่ และรูปแบบการปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว โดยวัดที่รูปแบบ การติดต่อระหว่างสมาชิกต่างรุ่น เช่น พบกันโทรศัพท์หากันและอีเมลรวมทั้งความถี่และความเข้มข้นของการติดต่อ

3) ความเป็นปึกแผ่นเชิงความรู้สึก (Affectual Solidarity) เป็นการวัดคุณภาพ ความสัมพันธ์ระหว่างบุตรกับบิดามารดาโดย พิจารณาชนิด และระดับของอารมณ์เชิงบวก ที่เกี่ยวข้องกับ สมาชิกในครอบครัว และระดับของการพึ่งพาอาศัยกันเกี่ยวกับ อารมณ์นั้น

4) ความเป็นปึกแผ่นเชิงบรรทัดฐาน (Normative Solidarity) พิจารณาเรื่องจุดแข็งของ ความรับผิดชอบใน บทบาทของครอบครัว และภาระหน้าที่ของบิดามารดาที่มีต่อสมาชิก ในครอบครัว

5) ความเป็นปึกแผ่นเชิงความเห็นร่วมกัน (Consensual Solidarity) พิจารณาระดับความเห็นด้วยในเรื่องของค่านิยมทัศนคติ และความเชื่อระหว่างสมาชิกในครอบครัว

6) ความเป็นปึกแผ่นเชิงหน้าที่ (Functional Solidarity) พิจารณาระดับการเกื้อหนุน และการแลกเปลี่ยนทรัพยากร โดยวัดจากประเภทของการเกื้อหนุน ทั้งด้านการเงิน วัตถุ และอารมณ์

ทฤษฎีความไม่แน่ใจในความสัมพันธ์ของประชากรต่างรุ่น (Theory of Intergenerational Ambivalence) เป็นทางเลือกอีกทางหนึ่งที่ใช้อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างประชากรต่างรุ่น ซึ่ง Luscher and Pillemer (1998) ได้พัฒนาแนวคิดนี้ขึ้นโดยมองว่าความสัมพันธ์ระหว่างประชากรต่างรุ่น ประกอบด้วยองค์ประกอบทั้งที่เป็นเชิงบวก และเชิงลบ และเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นจากการใช้ชีวิตประจำวัน เช่น การดูแลผู้อื่น ดังนั้นความไม่แน่ใจในความสัมพันธ์ของประชากรต่างรุ่นจึงหมายถึง ความแตกต่างในความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดา และบุตร ทั้งในเชิงจิตวิทยาและสังคม โดยแนวคิดดังกล่าวได้มีการจำแนกเป็น 2 มิติสำคัญ (Connodis, 2010 และ Luscher and Pillemer, 1998) คือมิติความไม่แน่ใจเชิงสังคมวิทยา (Sociological Ambivalence) เน้นเรื่องความคาดหวังเชิงบรรทัดฐานที่เข้ากันไม่ได้ในเรื่องทัศนคติความเชื่อและพฤติกรรม และการกำหนดโครงสร้างของสถานภาพ และบทบาทในสังคม รวมทั้งมิติความไม่แน่ใจเชิงจิตวิทยา (Psychological Ambivalence) ซึ่งกล่าวถึงประสบการณ์ระดับบุคคลในเชิงความแตกต่างทางความรู้สึกซึ่งผสมความรู้สึกหรืออารมณ์ทั้งที่เป็นบวก และลบ เกี่ยวกับความสัมพันธ์ในครอบครัวของบุคคลนั้น

สำหรับการศึกษานี้มีกรอบในการวิเคราะห์ถึงลักษณะทางประชากร การอยู่ร่วมกัน การปฏิสัมพันธ์ รวมไปถึงการมีงานทำของประชากรต่างรุ่นที่ส่งผลต่อความเกื้อกูล การแก้ปัญหา และ ความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจระหว่างประชากรต่างรุ่นในครอบครัวในเขตกรุงเทพมหานคร อันนำไปสู่ข้อสมมติฐานที่ว่า

- 1) คุณลักษณะทางประชากรได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรส ที่ต่างกัน จะส่งผลให้ ความช่วยเหลือ การรับฟังปัญหา และความกังวลใจ รวมไปถึงความเกื้อกูล ในด้านเศรษฐกิจ ระหว่างประชากรต่างรุ่นต่างกัน
- 2) บุตรที่มีงานทำจะให้ความช่วยเหลือ การรับฟังปัญหา และ ความกังวลใจ รวมไปถึง การ เกื้อกูล ในด้านเศรษฐกิจระหว่างประชากรต่างรุ่นมากกว่า
- 3) การมีปฏิสัมพันธ์ที่ยิ่งใกล้ชิดกัน จะให้ความช่วยเหลือ การรับฟังปัญหา และ ความกังวลใจ รวมไปถึง การ เกื้อกูลในด้านเศรษฐกิจระหว่างประชากรต่างรุ่นมากกว่า

แหล่งข้อมูล และระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษานี้ใช้ข้อมูลจากการสำรวจของโครงการ “คุณค่าแห่งครอบครัว และความสัมพันธ์ต่างวัยในประเทศไทย” พ.ศ.2553 ของศูนย์พัฒนามนุษย์และการย้ายถิ่น วิทยาลัยประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ข้อมูลจากการสำรวจดังกล่าวเป็นฐานข้อมูลที่มีข้อมูลเกี่ยวกับครอบครัว และความสัมพันธ์ของประชากรต่างรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครอย่างครบถ้วน โดยใช้การสุ่มตัวอย่าง แบบ Systematic Random Sampling โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติเป็นผู้ทำการสุ่มและเลือก ซึ่งมีจำนวนตัวอย่าง 1,092 คนในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นผู้ตอบแบบสอบถามในโครงการฯ เกี่ยวกับครอบครัว และความสัมพันธ์ของประชากรต่างรุ่น ซึ่งข้อมูลที่ใช้ในการ วิเคราะห์ความถี่ การเกิด และความช่วยเหลือในครอบครัว มาจากคำถามที่ว่า “ในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมาคุณให้เงิน เลี้ยงดูพ่อแม่ และ คุณรับฟังปัญหา หรือความกังวลใจของพ่อแม่ หรือไม่ และ “ภายในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมาพ่อแม่ของคุณให้เงินช่วยเหลือ คุณ และพ่อแม่ของคุณ รับฟังปัญหา หรือความกังวลใจ ของคุณหรือไม่” โดยถามครอบครัวที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์แบบ จำลองแบบ Binary Logistic Regression เพื่อวิเคราะห์ถึงตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ต่อ ความถี่ การเกิด และความช่วยเหลือ ของประชากรต่างรุ่นในครอบครัว

ผลการศึกษา

การนำเสนอผลการศึกษาแบ่งเป็น 3 ส่วน ส่วนแรกเป็นการนำเสนอค่าสถิติเชิงพรรณนาของข้อมูล ที่ใช้ในการวิเคราะห์ ส่วนที่สองผลการศึกษาเกี่ยวกับ การช่วยเหลือ รับฟังปัญหา และความกังวลใจ ของประชากรระหว่างรุ่นในครอบครัวในเขตกรุงเทพฯ และส่วนที่สามเป็นผลการศึกษาเกี่ยวกับ การเกิด ด้านเศรษฐกิจระหว่างรุ่นในครอบครัวในเขตกรุงเทพฯ เมื่อควบคุม ด้วยตัวแปรอื่นๆแล้ว โดยมีรายละเอียดผลการศึกษาดังต่อไปนี้

ค่าสถิติเชิงพรรณนาของข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์

ในภาพรวมของข้อมูลที่ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์ถึงความช่วยเหลือ การรับฟังปัญหา และความกังวลใจ และความถี่การเกิดในด้านเศรษฐกิจ ของประชากรต่างรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร จากการสำรวจ ของโครงการ “คุณค่าแห่งครอบครัว และความสัมพันธ์ต่างวัยในประเทศไทย” พ.ศ.2553 ของศูนย์พัฒนามนุษย์และการย้ายถิ่น วิทยาลัยประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยซึ่งสามารถอธิบายคุณลักษณะข้อมูลที่น่าสนใจในการศึกษาในครั้งนี้ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 คุณลักษณะข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา (N=1,092)

คุณลักษณะข้อมูล	รายละเอียด			
	จำนวน	ร้อยละ	Mean	S.D.
เพศ				
บุตรเพศหญิง	697	63.8	-	-
บุตรเพศชาย	395	36.2	-	-
อายุของบุตร	-	-	46.07	14.099
อายุบิดามารดา				
อายุบิดา			64.02	11.66
อายุมารดา			65.15	13.04
ระดับการศึกษา				
ไม่มีการศึกษา	42	3.8	-	-
ประถมศึกษา	499	45.7	-	-
มัธยมศึกษาตอนต้น	231	21.2	-	-
มัธยมศึกษาตอนปลาย/อาชีวศึกษา	162	14.8	-	-
มหาวิทยาลัย(ปริญญาตรีขึ้นไป)	148	13.6	-	-
ไม่ทราบระดับการศึกษา(Missing)	10	0.9	-	-
สถานภาพสมรส				
โสด	196	17.9	-	-
แต่งงานและอยู่ร่วมกัน	721	66.0	-	-
หย่าและแยกทาง	56	5.1	-	-
หม้าย	119	10.9	-	-
สถานภาพการทำงาน				
ไม่ได้ทำงาน	341	31.2	-	-
ทำงาน	751	68.8	-	-
สถานภาพการทำงานของพ่อแม่				
พ่อและแม่ไม่ได้ทำงาน	751	68.8	-	-
พ่อทำงานเพียงอย่างเดียว	45	4.1	-	-
แม่ทำงานเพียงอย่างเดียว	121	11.1	-	-
ทั้งพ่อและแม่ทำงาน	175	16.0	-	-
การอยู่อาศัยร่วมกันในครอบครัวของพ่อแม่				
พ่อและแม่ไม่ได้อยู่ในครอบครัว	642	58.8	-	-
พ่อเพียงคนเดียวอยู่ในครอบครัว	53	4.9	-	-
แม่เพียงคนเดียวอยู่ในครอบครัว	236	21.6	-	-

ทั้งพ่อและแม่อยู่ในครอบครัว	161	14.7	-	-
คุณลักษณะข้อมูล	รายละเอียด			
	จำนวน	ร้อยละ	Mean	S.D.
ส่วนใหญ่นุตรจะพบปะหน้าตากับ				
ไม่พบปะหน้าตาพ่อและแม่	537	49.2	-	-
พ่อ	60	5.5	-	-
แม่	237	21.7	-	-
ทั้งพ่อและแม่	258	23.6	-	-
ส่วนใหญ่นุตรจะติดต่อสื่อสารกับ				
ไม่ติดต่อทั้งพ่อและแม่	539	49.4	-	-
พ่อ	68	6.2	-	-
แม่	223	20.4	-	-
ทั้งพ่อและแม่	262	24.0	-	-
บุตรมีการช่วยเหลือ รับฟังปัญหา และ				
ความกังวลใจของพ่อแม่				
ไม่ช่วย	554	63.3	-	-
ช่วย	538	36.7	-	-
พ่อแม่มีการช่วยเหลือ รับฟังปัญหา และ				
ความกังวลใจของบุตร				
ไม่ช่วย	672	72.9	-	-
ช่วย	420	27.1	-	-
บุตรมีการเกื้อกูลในด้านเศรษฐกิจ แก่พ่อแม่				
ไม่เกื้อกูล	529	48.4	-	-
เกื้อกูล	563	51.6	-	-
พ่อแม่มีการเกื้อกูลในด้านเศรษฐกิจ แก่บุตร				
ไม่เกื้อกูล	886	81.1	-	-
เกื้อกูล	206	18.9	-	-

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการช่วยเหลือ รับฟังปัญหา และความกังวลใจของประชากรระหว่าง รุ่นในเขต กรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัยได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการช่วยเหลือ รับฟังปัญหา และความกังวลใจของประชากรระหว่าง รุ่น ทั้งสองทาง คือ รุ่นพ่อแม่ช่วยเหลือ รับฟังปัญหาและความกังวลใจของบุตร และรุ่นบุตรช่วยเหลือ รับฟัง ปัญหาและความกังวลใจของพ่อแม่ โดยแบบจำลอง Binary Logistic Regression เพื่อหา พบว่าโมเดล ที่ใช้ในการอธิบายความผันแปรของโอกาสในการช่วยเหลือ รับฟังปัญหา และความกังวล ใจของ ประชากรระหว่างรุ่นเป็นโมเดลที่เหมาะสม (Prob > chi2 = 0.0000) เมื่อควบคุมตัวแปร ข้อมูลทาง ประชากรของบุตร อันได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา สถานภาพสมรส และ สถานภาพ การทำงาน ตัวแปร สถานภาพการทำงานของพ่อและแม่ ตัวแปรการอยู่อาศัยร่วมกับบุตรของพ่อ และแม่ ปัจจัย การพบหน้า กันของบุตรกับพ่อและแม่ และปัจจัยการติดต่อระหว่างกันของบุตรกับพ่อ และแม่นั้น จะสามารถ วิเคราะห์และได้ผลการศึกษาดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงการประมาณค่า Binary Logistic Regression ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ ความช่วยเหลือ การรับฟังปัญหา และความกังวลใจของบุตรที่มีต่อพ่อแม่ และความช่วยเหลือ การรับฟังปัญหา และ ความ กังวลใจของพ่อแม่ ที่มีต่อบุตร

ตัวแปรอิสระ	ความช่วยเหลือ การรับฟังปัญหา และความกังวลใจ ของบุตรที่มีต่อพ่อ และแม่		ความช่วยเหลือ การรับฟังปัญหา และความกังวลใจ ของพ่อแม่ที่มีต่อ บุตร	
	Odds Ratio	Coef.	Odds Ratio	Coef.
เพศ				
บุตรเพศหญิง (กลุ่มอ้างอิง)	-	-	-	-
บุตรเพศชาย	0.596**	-0.516**	0.873	-0.135
อายุของบุตร	0.956***	-0.044***	0.942***	-0.060***
ระดับการศึกษา				
ไม่มีการศึกษา (กลุ่มอ้างอิง)	-	-	-	-
ประถมศึกษา	1.220	0.199	1.033	-0.033
มัธยมศึกษาตอนต้น	1.189	0.165	1.063	-0.062
มัธยมศึกษาตอนปลาย/อาชีวศึกษา	1.429	0.357	1.676	0.516
มหาวิทยาลัย(ปริญญาตรีขึ้นไป)	2.402	0.876	1.979	0.683
สถานภาพสมรส				
โสด (กลุ่มอ้างอิง)	-	-	-	-
แต่งงานและอยู่ร่วมกัน	2.009**	0.698**	1.272	0.241
หย่าและแยกทาง	1.555	0.441	2.553*	-0.937*
หม้าย	1.307	0.267	1.514	-0.414

ตัวแปรอิสระ	ความช่วยเหลือ การรับฟัง ปัญหาและความกังวลใจ ของ บุตรที่มีต่อพ่อแม่		ความช่วยเหลือ การรับฟัง ปัญหาและความกังวลใจ ของ พ่อแม่ที่มีต่อบุตร	
	Odds Ratio	Coef.	Odds Ratio	Coef.
สถานภาพการทำงานของบุตร				
ไม่ได้ทำงาน (กลุ่มอ้างอิง)	-	-	-	-
ทำงาน	2.650***	0.974***	1.619**	0.481**
สถานภาพการทำงานของพ่อแม่				
พ่อและแม่ไม่ได้ทำงาน (กลุ่มอ้างอิง)	-	-	-	-
พ่อทำงานเพียงอย่างเดียว	1.467	0.383	1.924	0.654
แม่ทำงานเพียงอย่างเดียว	1.423	0.353	1.087	0.083
ทั้งพ่อและแม่ทำงาน	2.008*	0.697*	2.187**	0.783**
การอยู่อาศัยร่วมกันในครอบครัวของพ่อแม่				
พ่อและแม่ไม่ได้อยู่ในครอบครัว (กลุ่มอ้างอิง)	-	-	-	-
พ่อเพียงคนเดียวอยู่ในครอบครัว	5.372***	1.681***	1.412	0.345
แม่เพียงคนเดียวอยู่ในครอบครัว	2.941***	1.079***	1.992***	0.689***
ทั้งพ่อและแม่อยู่ในครอบครัว	1.299	0.262	1.703*	0.532*
ส่วนใหญ่บุตรจะพบปะหน้าตา กับ				
ไม่พบปะหน้าตาพ่อและแม่(กลุ่มอ้างอิง)	-	-	-	-
พ่อ	5.066***	1.622***	8.590***	2.151***
แม่	11.540***	2.446***	4.858***	1.581***
ทั้งพ่อและแม่	8.258***	2.111***	5.310***	1.670***
ส่วนใหญ่บุตรจะติดต่อสื่อสารกับ				
ไม่ติดต่อทั้งพ่อและแม่(กลุ่มอ้างอิง)	-	-	-	-
พ่อ	2.355	0.857	0.942	-0.060
แม่	7.177***	1.971***	3.297***	1.193***
ทั้งพ่อและแม่	5.335***	1.674***	2.236***	0.805***
ค่าคงที่		-2.119		-0.731
Sample size	1,082		1,082	
Prob>chi2	0.0000		0.0000	
Pseudo-R ²	0.5519		0.4168	
Log likelihood	-335.98821		-420.10975	
*p-value=.10 **p-value=.05 ***p-value=.01				

เพศ ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศของบุตร กับการช่วยเหลือ รับฟังปัญหา และ ความกังวลใจของลูกที่มีต่อพ่อแม่ และการช่วยเหลือ รับฟังปัญหา และ ความกังวลใจของ พ่อแม่ที่มีต่อ บุตร พบว่าบุตรชายจะมีสัดส่วนความเสี่ยงที่บุตรจะให้การช่วยเหลือ รับฟังปัญหา และ ความ กังวลใจ ของพ่อแม่ เป็น 0.597 เท่าของบุตรสาว (ค่า Odds Ratio ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05) หรือมีสัดส่วนความ เสี่ยง ที่จะให้การช่วยเหลือ รับฟังปัญหา และ ความกังวลใจของพ่อแม่ น้อยกว่า บุตรสาว 40.3% ในทาง กลับกันเพศของบุตรไม่มีความสัมพันธ์กับการช่วยเหลือ รับฟังปัญหา และ ความกังวลใจของ พ่อแม่ที่มี ต่อบุตร

อายุ ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุของบุตร กับการช่วยเหลือ รับฟังปัญหา และ ความกังวลใจของลูกที่มีต่อพ่อแม่ และการช่วยเหลือ รับฟังปัญหา และ ความกังวลใจของ พ่อแม่ที่มีต่อ บุตร พบว่าอายุบุตรที่เพิ่มมากขึ้นในทุกๆปีจะมีสัดส่วนความเสี่ยงที่บุตรจะให้การช่วยเหลือ รับฟังปัญหา และ ความกังวลใจของพ่อแม่เป็น 0.957 (ค่า Odds Ratio ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01) เท่าของอายุที่มากขึ้น ทุกๆปี หรือมีสัดส่วนความเสี่ยงที่จะให้การช่วยเหลือ รับฟังปัญหา และ ความกังวลใจของพ่อแม่ น้อยกว่า ปีที่แล้ว 4.3% ในทางกลับกันพบว่าอายุบุตรที่เพิ่มมากขึ้นใน ทุกๆปีจะมีสัดส่วนความเสี่ยงที่บุตรจะได้รับ การช่วยเหลือ รับฟังปัญหา และ ความกังวลใจจากพ่อแม่ เป็น 0.942 (ค่า Odds Ratio ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01) เท่าของอายุที่มากขึ้นทุกๆปี หรือมีสัดส่วน ความเสี่ยงที่จะได้รับการช่วยเหลือ รับฟังปัญหา และ ความกังวลใจจากพ่อแม่ น้อยกว่า ปีที่แล้ว 5.8%

ระดับการศึกษา ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของบุตร กับการช่วยเหลือ รับฟังปัญหา และ ความกังวลใจของบุตรที่มีต่อพ่อแม่ และการช่วยเหลือ รับฟังปัญหา และ ความ กังวลใจของพ่อแม่ที่มีต่อบุตร พบว่าระดับการศึกษาของบุตรไม่มีความสัมพันธ์กับการช่วยเหลือ รับฟัง ปัญหา และ ความ กังวลใจของ บุตรที่มีต่อพ่อแม่ และ ของพ่อแม่ที่มีต่อบุตร

สถานภาพสมรส ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสของบุตร กับการ ช่วยเหลือ รับฟังปัญหา และ ความกังวลใจของบุตรต่อที่มีพ่อแม่ และการช่วยเหลือ รับฟังปัญหา และ ความกังวลใจของพ่อแม่ที่มีต่อบุตร พบว่าบุตรที่มีสถานภาพสมรสและอยู่ด้วยกัน จะมีสัดส่วน ความ เสี่ยงที่บุตรให้การช่วยเหลือ รับฟังปัญหา และ ความกังวลใจแก่พ่อแม่เป็น 2.009 (ค่า Odds Ratio ที่ ระดับนัยสำคัญ 0.05) เท่าของบุตรที่มีสถานภาพโสด ในทางกลับกันบุตรที่มีสถานภาพ หย่าและแยก ทางจะได้รับการช่วยเหลือ รับฟังปัญหา และ ความกังวลใจจากพ่อแม่ เป็น 2.553 (ค่า Odds Ratio ที่ ระดับนัยสำคัญ 0.10) เท่าของบุตรที่มีสถานภาพโสด

สถานภาพการทำงานของบุตร ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพการ ทำงาน ของบุตร กับการ ช่วยเหลือ รับฟังปัญหา และ ความกังวลใจของบุตรที่มีต่อพ่อแม่ และการ ช่วยเหลือ รับ ฟังปัญหา และ ความกังวลใจของพ่อแม่ที่มีต่อบุตร พบว่าบุตรที่มีงานทำจะมีสัดส่วน ความ เสี่ยงที่บุตร จะให้การช่วยเหลือ รับฟังปัญหา และ ความกังวลใจของพ่อแม่เป็น 2.650 เท่าของ บุตรที่ไม่มีงานทำ (ค่า Odds Ratio ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01) ในทางกลับกันบุตรที่มีงานทำ จะได้รับ การช่วยเหลือ รับฟังปัญหา

และความกังวลใจจากพ่อแม่เป็น 1.619 (ค่า Odds Ratio ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05) เท่าของบุตรที่ไม่ได้ทำงาน

สถานภาพการทำงานของพ่อแม่ ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสของพ่อแม่ กับการช่วยเหลือ รับฟังปัญหา และความกังวลใจของบุตรต่อที่มีพ่อแม่ และการช่วยเหลือ รับฟังปัญหา และ ความกังวลใจของพ่อแม่ที่มีต่อบุตร พบว่าบุตรที่มีทั้งพ่อและแม่ทำงานจะมีสัดส่วน ความเสี่ยงที่จะให้ความช่วยเหลือ รับฟังปัญหา และความกังวลใจของพ่อแม่ เป็น 2.008 (ค่า Odds Ratio ที่ระดับนัยสำคัญ 0.10) เท่าของบุตรที่พ่อและแม่ไม่ได้ทำงาน ในทางกลับกัน บุตรที่มีทั้งพ่อ และแม่ทำงาน ก็จะมีสัดส่วนความเสี่ยงที่จะได้รับความช่วยเหลือ รับฟังปัญหา และความกังวลใจจากพ่อแม่ เป็น 2.187 (ค่า Odds Ratio ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05) เท่าของบุตรที่พ่อและแม่ไม่ทำงาน

การอาศัยอยู่ร่วมกันในครอบครัวของพ่อและแม่ ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการอาศัยอยู่ร่วมกันในครอบครัวของพ่อและแม่ กับการช่วยเหลือ รับฟังปัญหา และความกังวลใจ ของบุตรที่มีต่อพ่อแม่ และการช่วยเหลือ รับฟังปัญหา และ ความกังวลใจของพ่อแม่ ที่มีต่อลูก พบว่าครอบครัวที่บุตรที่มีพ่อเพียงคนเดียวอาศัยร่วมอยู่ในครอบครัว และครอบครัวที่แม่เพียงคนเดียวอาศัยร่วมอยู่ใน ครอบครัวจะมีสัดส่วนความเสี่ยงที่จะบุตรให้การช่วยเหลือ รับฟังปัญหา และความกังวลใจของพ่อแม่ เป็น 5.372 (ค่า Odds Ratio ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01) และ 2.941 (ค่า Odds Ratio ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01) เท่าของครอบครัวที่ไม่มีพ่อและแม่อาศัยอยู่ร่วมกันในครอบครัว ในทาง กลับกันพบว่า มีเพียงครอบครัวที่มีแม่อาศัยร่วมกันเพียงคนเดียว และครอบครัวที่ทั้งพ่อแม่ ทั้งคู่อาศัย อยู่ร่วมกัน ที่มี สัดส่วนความเสี่ยงที่พ่อแม่จะให้ การช่วยเหลือ รับฟังปัญหา และความกังวลใจของลูก โดยมีค่าเป็น 1.991 เท่า (ค่า Odds Ratio ที่ระดับนัยสำคัญ 0.10) และ 1.703 เท่า (ค่า Odds Ratio ที่ระดับนัยสำคัญ 0.10) ของครอบครัวที่ไม่มีพ่อและแม่อาศัยอยู่ร่วมกันในครอบครัว

การพบปะหน้าตากัน ผลการวิเคราะห์ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการพบปะหน้า ตากัน กับการช่วยเหลือ รับฟังปัญหา และความกังวลใจของบุตรที่มีต่อพ่อแม่และการช่วยเหลือ รับฟัง ปัญหา และความกังวลใจของพ่อแม่ที่มีต่อบุตร พบว่าครอบครัวที่บุตรส่วนใหญ่จะพบปะ หน้าตากันกับ พ่อ และส่วนใหญ่พบปะหน้าตากับแม่ และส่วนใหญ่พบปะหน้าตากับทั้งพ่อและแม่จะมี สัดส่วนความเสี่ยงที่บุตรจะให้ การช่วยเหลือ รับฟังปัญหา และความกังวลใจของพ่อแม่ เป็น 5.066, 11.540 และ 8.258 (ค่า Odds Ratio ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01) เท่าของครอบครัวที่ไม่มีการพบปะ หน้าตาทั้งพ่อและแม่ ในทางกลับกันพบว่าทั้งครอบครัวที่ส่วนใหญ่พบปะหน้าตากันกับพ่อ ส่วนใหญ่ พบปะหน้าตากันกับแม่ และ พบหน้าตากันทั้งพ่อและแม่ จะมีสัดส่วนความเสี่ยงที่พ่อแม่จะให้ การช่วยเหลือ รับฟังปัญหา และความกังวลใจของบุตร โดยมีค่าเป็น 8.590, 4.858 และ 5.310 เท่า (ค่า Odds Ratio ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01) เท่าของครอบครัวที่ไม่มีการพบปะหน้าตาทั้ง พ่อและแม่

การติดต่อสื่อสารระหว่างกัน ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการ ติดต่อสื่อสารกัน กับการช่วยเหลือ รับฟังปัญหา และความกังวลใจของบุตรต่อที่มีต่อพ่อแม่ และการช่วยเหลือ รับฟังปัญหา และความกังวลใจของพ่อแม่ที่มีต่อบุตร พบว่าครอบครัวที่บุตรส่วนใหญ่ติดต่อสื่อสาร กับแม่ และ

ติดต่อสื่อสารกับทั้งพ่อและแม่จะมีสัดส่วนความเสี่ยงที่บุตรจะให้การช่วยเหลือ รับฟังปัญหา และความกังวลใจของพ่อแม่ เป็น 7.177 และ 5.335 (ค่า Odds Ratio ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01) เท่าของครอบครัวที่ไม่มีการติดต่อสื่อสารกับทั้งพ่อและแม่ ในทางกลับกัน พบว่าทั้งครอบครัวที่ส่วนใหญ่ติดต่อสื่อสารกับแม่ และ ติดต่อสื่อสารกับทั้งพ่อและแม่ จะมีสัดส่วน ความเสี่ยงที่พ่อแม่จะให้การช่วยเหลือ รับฟังปัญหา และความกังวลใจของบุตร โดยมีค่า เป็น 3.297 (ค่า Odds Ratio ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01) และ 2.236 เท่า (ค่า Odds Ratio ที่ระดับนัยสำคัญ 0.10) เท่าของครอบครัวที่ไม่มีการติดต่อสื่อสารกับพ่อและแม่

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดลูกกันในด้านเศรษฐกิจ ของประชากรระหว่างรุ่นในเขต กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดลูกกันในด้านเศรษฐกิจของประชากรระหว่าง รุ่นทั้งสองทาง คือ รุ่นพ่อแม่มีการเกิดลูกในด้านเศรษฐกิจแก่รุ่นลูก และรุ่นลูกมีการเกิดลูกกันในด้านเศรษฐกิจ แก่รุ่น พ่อแม่ โดยแบบจำลอง Binary Logistic Regression เพื่อหา พบว่าโมเดลที่ใช้ในการอธิบาย ความผันแปรของโอกาสในการเกิดลูกกันในด้านเศรษฐกิจของประชากรระหว่างรุ่นเป็นโมเดลที่เหมาะสม ($Prob > chi^2 = 0.0000$) เมื่อควบคุมตัวแปร ข้อมูลทางประชากรของบุตร อันได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส และ สถานภาพการทำงาน ตัวแปรสถานภาพการทำงานของพ่อแม่ ตัวแปรการอยู่อาศัย ร่วมกับบุตรของพ่อ และแม่ ปัจจัยการพบหน้ากันของบุตรกับพ่อและแม่ และปัจจัยการติดต่อสื่อสารระหว่างกันของบุตรกับพ่อและแม่แล้ว จะสามารถวิเคราะห์และได้ผลการศึกษาดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงการประมาณค่า Binary Logistic Regression ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดลูกในด้าน เศรษฐกิจของบุตรที่มีต่อพ่อแม่ และการเกิดลูกในด้านเศรษฐกิจของพ่อแม่ที่มีต่อลูก

ตัวแปรอิสระ	การเกิดลูกในด้าน เศรษฐกิจของ บุตรที่มีต่อพ่อแม่		การเกิดลูกใน ด้านเศรษฐกิจของพ่อแม่ที่มีต่อลูก	
	Odds Ratio	Coef.	Odds Ratio	Coef.
เพศ				
บุตรเพศหญิง (กลุ่มอ้างอิง)	-	-	-	-
บุตรเพศชาย	0.665*	-0.408*	1.713***	0.538***
อายุของบุตร	1.002	0.002	0.942***	-0.060***
ระดับการศึกษา				
ไม่มีการศึกษา (กลุ่มอ้างอิง)	-	-	-	-
ประถมศึกษา	0.957	-0.044	0.414	-0.882
มัธยมศึกษาตอนต้น	0.991	-0.009	0.672	-0.397
มัธยมศึกษาตอนปลาย/อาชีวศึกษา	0.508	-0.679	0.953	-0.049
มหาวิทยาลัย(ปริญญาตรีขึ้นไป)	0.359	-1.023	0.970	-0.031

ตัวแปรอิสระ	การถือฤกษ์ในด้าน เศรษฐกิจของ บุตรที่มีต่อพ่อแม่		การถือฤกษ์ใน ด้านเศรษฐกิจของพ่อแม่ที่มีต่อลูก	
	Odds Ratio	Coef.	Odds Ratio	Coef.
สถานภาพสมรส				
โสด (กลุ่มอ้างอิง)	-	-	-	-
แต่งงานและอยู่ร่วมกัน	6.222***	1.828***	0.887	-0.120
หย่าและแยกทาง	1.634	0.491	0.904	-0.101
หม้าย	3.002**	1.099**	1.232	0.208
สถานภาพการทำงานของบุตร				
ไม่ได้ทำงาน (กลุ่มอ้างอิง)	-	-	-	-
ทำงาน	4.340***	1.468***	0.503***	-0.686***
สถานภาพการทำงานของพ่อแม่				
พ่อและแม่ไม่ได้ทำงาน (กลุ่มอ้างอิง)	-	-	-	-
พ่อทำงานเพียงอย่างเดียว	3.676**	1.302**	1.097	0.093
แม่ทำงานเพียงอย่างเดียว	3.662***	1.298***	0.777	-0.252
ทั้งพ่อและแม่ทำงาน	4.213***	1.438***	1.489	0.398
การอยู่อาศัยร่วมกันในครอบครัวของพ่อแม่				
พ่อและแม่ไม่ได้อยู่ในครอบครัว (กลุ่มอ้างอิง)	-	-	-	-
พ่อเพียงคนเดียวอยู่ในครอบครัว	1.881	0.632	1.839	-0.609
แม่เพียงคนเดียวอยู่ในครอบครัว	4.457***	1.495***	2.852***	1.048***
ทั้งพ่อและแม่อยู่ในครอบครัว	1.351	0.301	1.260	0.231
ส่วนใหญ่มุตรจะพบปะหน้าตากับ				
ไม่พบปะหน้าตาพ่อและแม่(กลุ่มอ้างอิง)	-	-	-	-
พ่อ	11.048***	2.402***	7.256**	1.982**
แม่	20.365***	3.014***	4.454***	1.494***
ทั้งพ่อและแม่	9.456***	2.247***	5.513***	1.707***
ส่วนใหญ่มุตรจะติดต่อสื่อสารกับ				
ไม่ติดต่อทั้งพ่อและแม่(กลุ่มอ้างอิง)	-	-	-	-
พ่อ	11.363***	2.430***	0.336*	-1.089*
แม่	17.225***	2.846***	0.590	-0.527
ทั้งพ่อและแม่	12.032***	2.488***	1.327	0.283
ค่าคงที่		-5.574		0.234
Sample size	1,082		1,082	
Prob>chi2	0.0000		0.0000	
Pseudo-R ²	0.6057		0.3254	
Log likelihood	-295.48786		-353.36826	
*p-value=.10 **p-value=.05 ***p-value=.01				

เพศ ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศของบุตร กับการเกิดกูกูลในด้านเศรษฐกิจของบุตรที่มีต่อพ่อแม่ และการเกิดกูกูลในด้านเศรษฐกิจของพ่อแม่ที่มีต่อบุตร พบว่าบุตรชายจะมีสัดส่วนความเสี่ยงที่จะให้การเกิดกูกูลในด้านเศรษฐกิจแก่พ่อแม่เป็น 0.665 เท่าของบุตรสาว (ค่า Odds Ratio ที่ระดับนัยสำคัญ 0.10) หรือมีสัดส่วนความเสี่ยงที่จะให้การเกิดกูกูลในด้านเศรษฐกิจน้อยกว่า บุตรสาว 33.5% ในทางกลับกันบุตรชายจะมีสัดส่วนความเสี่ยงที่จะได้รับการเกิดกูกูลในด้านเศรษฐกิจจากพ่อแม่มากกว่าบุตรสาว 1.713 เท่า (ค่า Odds Ratio ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01)

อายุ ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุของบุตร กับการเกิดกูกูลในด้านเศรษฐกิจของบุตรที่มีต่อพ่อแม่ และการเกิดกูกูลในด้านเศรษฐกิจของพ่อแม่ที่มีต่อบุตร พบว่าอายุบุตรที่เพิ่มมากขึ้น จะไม่มีความสัมพันธ์กับการเกิดกูกูลในด้านเศรษฐกิจแก่พ่อแม่ ในทางกลับกันพบว่าอายุบุตรที่เพิ่มมากขึ้นในทุกๆปีจะมีสัดส่วนความเสี่ยงที่บุตรจะได้รับการเกิดกูกูลในด้านเศรษฐกิจจากพ่อแม่ เป็น 0.942 (ค่า Odds Ratio ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01) เท่าของอายุที่มากขึ้นทุกๆปี หรือมีสัดส่วน ความเสี่ยงที่จะได้รับการเกิดกูกูลกันในด้านเศรษฐกิจน้อยกว่า ปีที่แล้ว 5.8%

ระดับการศึกษา ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของบุตร กับการเกิดกูกูลในด้านเศรษฐกิจของบุตรที่มีต่อพ่อแม่ และการเกิดกูกูลในด้านเศรษฐกิจของพ่อแม่ที่มีต่อบุตร พบว่า ระดับการศึกษาของบุตรที่ต่างกันไม่มีความสัมพันธ์กับเกิดกูกูลในด้านเศรษฐกิจของบุตรที่มีต่อ พ่อแม่ และการเกิดกูกูลในด้านเศรษฐกิจของพ่อแม่ที่มีต่อบุตร

สถานภาพสมรส ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสของบุตร กับการเกิดกูกูลในด้านเศรษฐกิจของบุตรที่มีต่อพ่อแม่ และการเกิดกูกูลในด้านเศรษฐกิจของพ่อแม่ที่มี ต่อบุตร พบว่าสถานภาพสมรสของบุตรที่มีสถานภาพแต่งงานและอยู่ด้วยกัน และสถานภาพหม้าย จะให้การเกิดกูกูลในด้านเศรษฐกิจแก่พ่อแม่เป็น 6.222 (ค่า Odds Ratio ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01) และ 3.002 (ค่า Odds Ratio ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05) เท่าของบุตรที่มีสถานภาพสมรสโสด แต่ในทางกลับกัน พบว่า สถานภาพสมรสของบุตรไม่มีความสัมพันธ์กับการเกิดกูกูลในด้านเศรษฐกิจ ที่พ่อแม่มีให้กับบุตร

สถานภาพการทำงานของบุตร ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพการ ทำงานของบุตร กับการเกิดกูกูลในด้านเศรษฐกิจของบุตรที่มีต่อพ่อแม่ และการเกิดกูกูลในด้านเศรษฐกิจ ของพ่อแม่ ที่มีต่อบุตร พบว่า บุตรที่มีงานทำจะมีสัดส่วนความเสี่ยงที่จะให้การเกิดกูกูลแก่พ่อแม่ เป็น 4.340 (ค่า Odds Ratio ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01) เท่าของบุตรที่ไม่มีงานทำ ในทางกลับกัน พบว่าบุตร ที่มีงานทำจะมีสัดส่วนความเสี่ยงที่จะได้รับการเกิดกูกูลในด้านเศรษฐกิจจากพ่อแม่เป็น 0.503 (ค่า Odds Ratio ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01) เท่าของบุตรที่ไม่ทำงาน หรือ มีสัดส่วนความเสี่ยงที่จะได้รับ การเกิดกูกูลในด้านเศรษฐกิจจากพ่อแม่น้อยกว่าบุตรที่ไม่ทำงาน 49.7%

สถานภาพการทำงานของพ่อแม่ ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพการ ทำงานของพ่อแม่ กับการเกิดกูกูลในด้านเศรษฐกิจของบุตรที่มีต่อพ่อแม่ และการเกิดกูกูลในด้าน เศรษฐกิจของพ่อแม่ที่มีต่อบุตร พบว่า ครอบครัวบุตรที่มีพ่อทำงานเพียงอย่างเดียว, แม่ทำงานเพียง อย่างเดียว และ ทั้งพ่อและแม่ทำงาน จะมีสัดส่วนความเสี่ยงที่บุตรจะให้ การเกิดกูกูลในด้านเศรษฐกิจ แก่พ่อแม่ เป็น

3.676 (ค่า Odds Ratio ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05), 3.662 และ 4.213 (ค่า Odds Ratio ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01) เท่าของครอบครัวบุตรที่พ่อและแม่ไม่งานทำ ในทางกลับกันพบว่า สถานภาพการทำงานของพ่อแม่ ไม่มีความสัมพันธ์กับการเกิดอุบัติเหตุในด้านเศรษฐกิจของพ่อแม่ที่มีต่อ บุตร

การอาศัยอยู่ร่วมกันในครอบครัวของพ่อและแม่ ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการอาศัยอยู่ร่วมกันในครอบครัวของพ่อและแม่ กับการเกิดอุบัติเหตุในด้านเศรษฐกิจของบุตรที่มีต่อ พ่อแม่ และการเกิดอุบัติเหตุในด้านเศรษฐกิจของพ่อแม่ที่มีต่อบุตร พบว่าครอบครัวที่บุตรที่มีแม่เพียง คนเดียวอาศัยอยู่ในครอบครัว จะมีสัดส่วนความเสี่ยงที่จะได้รับการเกิดอุบัติเหตุในด้าน เศรษฐกิจจากบุตร เป็น 4.457 (ค่า Odds Ratio ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01) เท่าของครอบครัวที่ไม่มี พ่อและแม่อาศัย อยู่ร่วมกันในครอบครัว ในทางกลับกัน พบว่ามีเพียงครอบครัวที่มีแม่อาศัยอยู่ร่วมกันเพียงอย่างเดียว ที่มีสัดส่วนความเสี่ยงที่พ่อแม่จะให้การเกิดอุบัติเหตุในด้านเศรษฐกิจแก่ลูก โดยมีค่าเป็น 2.852 เท่า (ค่า Odds Ratio ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01) ของครอบครัวที่ไม่มีพ่อและแม่อาศัยอยู่ร่วมกัน ในครอบครัว

การพบปะหน้าตากัน ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการพบปะหน้าตากัน กับการเกิดอุบัติเหตุในด้านเศรษฐกิจของบุตรที่มีต่อพ่อแม่ และการเกิดอุบัติเหตุในด้านเศรษฐกิจของพ่อแม่ที่มีต่อบุตร พบว่าครอบครัวที่บุตรที่ส่วนใหญ่พบปะหน้าตากันกับพ่อ ส่วนใหญ่พบปะหน้าตากันกับแม่ และพบปะหน้าตากันทั้งพ่อและแม่จะมีสัดส่วนความเสี่ยงที่บุตรจะให้การเกิดอุบัติเหตุแก่พ่อแม่ เป็น 11.048, 20.365 และ 9.456 (ค่า Odds Ratio ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01) เท่าของครอบครัวที่ไม่มี การพบปะหน้าตา ทั้งพ่อและแม่ ในทางกลับกันพบว่าทั้งครอบครัวที่ส่วนใหญ่พบปะหน้าตากันกับพ่อ ส่วนใหญ่ พบปะหน้าตากันกับแม่ และ พบหน้าตากันทั้งพ่อและแม่ จะมีสัดส่วนความเสี่ยงที่พ่อแม่จะให้ การเกิดอุบัติเหตุ ในด้านเศรษฐกิจแก่บุตร โดยมีค่าเป็น 7.256 (ค่า Odds Ratio ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05), 4.454 และ 5.513 (ค่า Odds Ratio ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01) เท่าของครอบครัวที่ไม่มีการพบปะ หน้าตาทั้ง พ่อและแม่

การติดต่อสื่อสารระหว่างกัน ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการ ติดต่อสื่อสารกัน กับการเกิดอุบัติเหตุในด้านเศรษฐกิจของบุตรที่มีต่อพ่อแม่ และการเกิดอุบัติเหตุในด้านเศรษฐกิจของพ่อแม่ ที่มีต่อบุตร พบว่าครอบครัวที่บุตรที่ส่วนใหญ่ติดต่อสื่อสารกับพ่อ ส่วนใหญ่ติดต่อสื่อสารกับ แม่ และติดต่อสื่อสารกับทั้งพ่อและแม่จะมีสัดส่วนความเสี่ยงที่จะให้ การเกิดอุบัติเหตุในด้านเศรษฐกิจแก่พ่อแม่ เป็น 11.363, 17.225 และ 12.031 (ค่า Odds Ratio ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01) เท่าของครอบครัว ที่ไม่มีการติดต่อสื่อสารกับทั้ง พ่อและแม่ ในทางกลับกันพบว่าทั้งครอบครัวที่ส่วนใหญ่ติดต่อสื่อสาร กับพ่อ จะมีสัดส่วนความเสี่ยงที่พ่อแม่จะให้การเกิดอุบัติเหตุในด้านเศรษฐกิจ แก่บุตรมีค่า เป็น 0.336 (ค่า Odds Ratio ที่ระดับนัยสำคัญ 0.10) เท่าของครอบครัวที่บุตร ไม่มีการติดต่อสื่อสารกับพ่อและแม่ หรือมีสัดส่วนความเสี่ยงที่บุตรจะได้รับการเกิดอุบัติเหตุในด้านเศรษฐกิจ จากพ่อแม่น้อยกว่าครอบครัว ที่บุตรไม่มีการติดต่อสื่อสารกับพ่อแม่ 66.4%

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

ประเด็นความสัมพันธ์ระหว่างประชากรต่างรุ่นมีความสำคัญมากทั้งกับครอบครัว สังคม และประเทศชาติ โดยเฉพาะเมื่อประเทศต่างๆกำลังเข้าสู่สังคมสูงวัยซึ่งส่งผลให้ครอบครัวหนึ่งๆอาจมี สมาชิกครอบครัวอยู่รวมกันถึง หลายรุ่น โดยลักษณะของความสัมพันธ์ที่ต้องคำนึงถึงเป็นหลัก คือ ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่กับบุตร งานวิจัยนี้เน้นศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่และบุตรในเชิง ของการช่วยเหลือ รับฟังปัญหา ความกังวลใจ และเกื้อหนุนในด้านเศรษฐกิจ กับปัจจัยต่างๆ รวมไปถึง ปฏิสัมพันธ์ในการพบปะหน้าตา รวมไปถึงการติดต่อสื่อสารระหว่างกันของประชากรต่างรุ่น เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับความสัมพันธ์ระหว่างประชากรต่างรุ่น

จากการศึกษา พบว่าบุตรสาวจะมีโอกาสให้การช่วยเหลือรับฟังปัญหาและความกังวลใจของพ่อ และแม่มากกว่า บุตรชาย แต่ในทางกลับกันเพศไม่มีความสัมพันธ์ต่อการช่วยเหลือ รับฟังปัญหา และความกังวลใจของพ่อแม่ที่มีต่อบุตร ในด้านอายุของบุตร บุตรที่มีอายุเพิ่มขึ้นในแต่ละปีก็จะมี โอกาสให้การช่วยเหลือ รับฟังปัญหา และความกังวลใจ ของพ่อแม่ลดลง ในทางกลับกันเช่นกัน บุตรที่มีอายุเพิ่มขึ้นในแต่ละปีก็จะได้รับการช่วยเหลือ รับฟังปัญหา และความกังวลใจจากพ่อแม่ลดลง ในด้านระดับการศึกษาของบุตรที่ต่างกัน ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการช่วยเหลือ รับฟังปัญหา และความ กังวลใจของบุตรที่มีต่อพ่อแม่ และพ่อแม่ที่มีต่อบุตร ในด้านสถานภาพสมรสของบุตรนั้น บุตรที่แต่งงานและอยู่ด้วยกันจะมีโอกาสให้การช่วยเหลือ รับฟังปัญหา และความกังวลใจแก่พ่อแม่ มากกว่าบุตรที่โสด และบุตรที่หย่าหรือแยกทาง ก็จะมีโอกาสได้รับความช่วยเหลือ รับฟังปัญหา และความกังวลใจ จากพ่อแม่มากกว่าบุตรที่โสด ในด้านสถานภาพการทำงาน ของบุตรนั้น พบว่าบุตรที่ทำงานจะมีโอกาสให้การช่วยเหลือ รับฟังปัญหา และความกังวลใจ ของผู้ที่เป็นพ่อและแม่ มากกว่าผู้ที่ไม่ทำงาน และก็จะมีโอกาสได้รับความช่วยเหลือ รับฟังปัญหา และความกังวลใจ จากพ่อแม่มากกว่าบุตรที่ไม่ได้ทำงานเช่นกัน ในด้านการทำงานของพ่อและแม่ การศึกษาพบว่า บุตรที่มีทั้งพ่อและแม่ทำงานจะมีโอกาสทั้งได้รับ และให้ความช่วยเหลือ รับฟังปัญหา และความ กังวลใจแก่ผู้เป็นพ่อแม่เช่นกัน ส่วนในด้านการอาศัยอยู่ร่วมกันของ พ่อแม่และบุตร พบว่ามีเพียง ครอบครัวที่พ่อหรือแม่อาศัยอยู่กับบุตรเท่านั้น ที่พ่อแม่จะมี โอกาสได้รับ การช่วยเหลือ รับฟังปัญหา และความกังวลใจจากบุตร มากกว่าครอบครัวที่ทั้งพ่อและแม่ไม่ได้อยู่กับบุตร และมีเพียงครอบครัว ที่แม่เท่านั้น และทั้งพ่อและแม่ที่อาศัยอยู่กับบุตรที่มีโอกาสที่จะให้ การช่วยเหลือ รับฟังปัญหา และความกังวลใจของพ่อและแม่ที่มีต่อบุตร มากกว่าครอบครัวที่ ทั้งพ่อและแม่ไม่ได้ อาศัยอยู่กับบุตร ในส่วนการปฏิสัมพันธ์ของคนในครอบครัวนั้น จากการศึกษพบว่าครอบครัวที่บุตรส่วนใหญ่พบปะหน้าตากับ พ่อ และ/หรือ แม่ จะมีโอกาสที่บุตรจะช่วยเหลือ รับฟังปัญหา และความกังวลใจ แก่พ่อและแม่ มากกว่าครอบครัวที่บุตรไม่ได้พบปะหน้าตากับพ่อและแม่ ในทางกลับกันครอบครัวที่บุตรส่วนใหญ่พบปะหน้าตาพ่อ และ/หรือ แม่ ก็จะได้รับความช่วยเหลือ รับฟังปัญหา และความ กังวลใจมากกว่าครอบครัวที่ไม่เคยพบปะหน้าพ่อและแม่ ในด้านการติดต่อสื่อสารกันระหว่างพ่อแม่ และบุตรพบว่ามี

เพียงครอบครัวที่ส่วนใหญ่ติดต่อสื่อสารระหว่างแม่ และทั้งพ่อและแม่ ที่มีโอกาส ที่พ่อแม่จะได้รับความช่วยเหลือ รับฟังปัญหา และความกังวลใจจากบุตร และให้การ ช่วยเหลือ รับฟังปัญหา และความกังวลใจ มากกว่าครอบครัวที่ไม่เคยติดต่อสื่อสาร กับพ่อแม่

ส่วนในด้านการเกื้อกูลในด้านเศรษฐกิจนั้นพบว่าบุตรสาวจะมีโอกาสให้การ เกื้อกูลในด้าน เศรษฐกิจแก่พ่อแม่มากกว่าบุตรชาย แต่ในทางกลับกันพ่อแม่จะให้การเกื้อกูลในด้านเศรษฐกิจแก่บุตรชายมากกว่าบุตรสาว ในด้านอายุบุตรนั้นพบว่าอายุบุตรที่เพิ่มมากขึ้นไม่มีความสัมพันธ์กับการเกื้อกูลในด้านเศรษฐกิจจากบุตรที่มีต่อพ่อแม่ แต่ในทางกลับกัน อายุบุตรที่เพิ่มมากขึ้น จะได้รับการเกื้อกูลในด้านเศรษฐกิจจากพ่อแม่ลดลง ในด้านระดับการศึกษาของบุตรที่ต่างกัน จะไม่มี ความสัมพันธ์กับการ เกื้อกูลในด้านเศรษฐกิจทั้งสองทาง คือบุตรที่มีต่อพ่อแม่ และพ่อแม่ ที่มีต่อบุตร ในด้านสถานภาพสมรส ของบุตรนั้น บุตรที่มีสถานภาพสมรสแต่งงานอยู่ด้วยกัน และบุตรที่เป็น หม้ายจะมีโอกาสให้การเกื้อกูล ในด้านเศรษฐกิจแก่พ่อแม่มากกว่าบุตรที่เป็นโสด แต่สถานภาพสมรส ของบุตร พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับการเกื้อกูลในด้านเศรษฐกิจจากพ่อแม่แก่บุตร ในด้านสถานภาพ การทำงานของบุตรนั้นพบว่า บุตรที่มีงานทำจะมีโอกาสเกื้อกูลในด้านเศรษฐกิจแก่ พ่อแม่มากกว่า บุตรที่ไม่ทำงาน และบุตรที่มีงานทำแล้วก็มีโอกาสได้รับการเกื้อหนุนในด้าน เศรษฐกิจจากพ่อแม่ น้อยกว่าบุตรที่ไม่มีงานทำ ในด้านการทำงานของพ่อและแม่นั้น ผลการศึกษา พบว่าพ่อ และ/หรือ แม่ที่ทำงานจะมีโอกาสได้รับการเกื้อกูลจากบุตรมากกว่า พ่อและแม่ที่ไม่ได้ทำงาน ส่วนโอกาสที่บุตร จะได้รับการเกื้อกูลในด้านเศรษฐกิจจากพ่อแม่ นั้นไม่มีความสัมพันธ์กับสถานภาพการทำงาน ของพ่อแม่ ส่วนในด้านการอาศัยอยู่ร่วมกันในครอบครัวของ รุ่นพ่อแม่ และรุ่นบุตร พบว่ามีเพียง ครอบครัวที่แม่อาศัยอยู่กับบุตรเท่านั้นที่พ่อแม่ จะมีโอกาสได้รับการเกื้อกูลในด้านเศรษฐกิจ จากบุตรมากกว่าครอบครัวที่ทั้งพ่อและแม่ไม่ได้อยู่กับบุตร และมีเพียงครอบครัวที่แม่ที่ อาศัยอยู่กับ บุตรที่มีโอกาสที่บุตรจะได้รับการเกื้อกูลในด้านเศรษฐกิจจากพ่อแม่ที่มากกว่าครอบครัว ที่ทั้งพ่อ และแม่ไม่ได้อาศัยอยู่กับบุตร ในส่วนการปฏิสัมพันธ์กันระหว่าง ประชากรต่างรุ่นใน ครอบครัวนั้น พบว่าครอบครัวที่บุตรส่วนใหญ่พบปะหน้าตาพ่อ และ/หรือ แม่ที่มีโอกาสที่บุตร จะเกื้อกูลในด้าน เศรษฐกิจ แก่พ่อแม่มากกว่าครอบครัวที่บุตรและพ่อแม่ไม่ได้พบปะหน้าตากัน ในทางกลับกัน ครอบครัว ที่บุตรส่วนใหญ่พบปะหน้าตาพ่อ และ/หรือ แม่ก็จะให้การเกื้อกูลในด้านเศรษฐกิจแก่บุตร มากกว่าครอบครัว ที่ไม่เคยพบหน้าพ่อแม่ ในด้านการติดต่อกันระหว่างพ่อแม่ และบุตร พบว่า ครอบครัวที่บุตร ส่วนใหญ่ติดต่อสื่อสารกับพ่อ และ/หรือ แม่ ผู้เป็นพ่อแม่จะมีโอกาสได้รับการเกื้อกูล ในด้าน เศรษฐกิจจาก บุตรมากกว่าครอบครัวที่บุตรไม่เคยติดต่อกับพ่อแม่ ส่วนในทางกลับกันนั้น ครอบครัวที่มีการติดต่อสื่อสารกับพ่อ ซึ่งผู้เป็นพ่อแม่จะให้การเกื้อกูลในด้านเศรษฐกิจน้อยกว่า ครอบครัวที่บุตรไม่เคย ติดต่อกับพ่อแม่

จากผลการศึกษาจะเห็นได้ว่าในสังคมเมืองของไทยนั้นผู้เป็นพ่อแม่จะให้ความสำคัญในการเกื้อกูล และช่วยเหลือกับบุตรชาย แต่ในทางกลับกันนั้นบุตรสาวก็จะเป็นผู้ช่วยเหลือเกื้อกูลผู้เป็นพ่อแม่ อีกทั้งเมื่อบุตรที่มีการทำงานมีรายได้ก็จะเกื้อกูล และช่วยเหลือแก่ผู้เป็นพ่อแม่อย่างเห็นได้ชัด การที่จะ ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างรุ่นลดน้อยลงเพื่อความเป็นปึกแผ่นของครอบครัว ทุกคนในครอบครัวควรตระหนัก

ถึงบทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบ และความเข้าใจซึ่งกันและกันระหว่างสมาชิกในครอบครัว และที่สำคัญจากผลการศึกษา พบว่าบุตรที่มีระดับการศึกษาต่างกันนั้นไม่มีความสัมพันธ์กับการช่วยเหลือ รับผิดชอบปัญหา และความ กังวลใจ รวมไปถึง ความเกื้อกูลในด้านเศรษฐกิจระหว่างบุตร กับผู้เป็นพ่อแม่ นั่นก็คือหมายความว่าไม่ว่าบุตรที่ไม่มีการศึกษา หรือ มีการศึกษาจนถึงระดับมหาวิทยาลัยก็จะมี การช่วยเหลือ เกื้อกูลผู้เป็นพ่อแม่ไม่แตกต่างกัน หรือการศึกษาไม่มีอิทธิพลต่อการช่วยเหลือ เกื้อกูล ระหว่างรุ่น ซึ่งเป็นประเด็นที่น่าสนใจอย่างยิ่งที่สามารถนำไปศึกษาเพิ่มเติม หรือวิเคราะห์ถึงปัจจัย สาเหตุ ของระดับการศึกษา ต่อการความสัมพันธ์ระหว่างประชากรต่างรุ่นต่อไปได้ และที่สำคัญเพื่อความเป็น ปึกแผ่น การช่วยเหลือเกื้อกูลให้มีความแน่นแฟ้นมากยิ่งขึ้นนั้น ไม่ควรมองข้ามการปฏิสัมพันธ์ระหว่างรุ่น การมีปฏิสัมพันธ์กันนั้นเป็นหน้าที่ของประชากรต่างรุ่นทุกรุ่น ที่จะติดต่อสื่อสาร พบปะพูดคุย และ ทำความเข้าใจกัน เรียนรู้ความแตกต่างซึ่งกันและกัน เพื่อสร้างความเข้าใจ ทำลายความแตกต่าง หรือ ลดช่องว่างระหว่างรุ่นให้มีความแน่นแฟ้น เป็นปึกแผ่น และการศึกษานี้เป็นการศึกษาถึง ความสัมพันธ์ระหว่างประชากรต่างรุ่นเฉพาะในเขตเมืองคือกรุงเทพมหานคร ดังนั้นแนวทางใน การศึกษาครั้งต่อไป น่าจะศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างประชากรต่างรุ่นในเขตชนบท แล้วนำมาศึกษาเปรียบเทียบ ระหว่างสังคมเมืองและสังคมชนบท เพื่อหาแนวทางในการสร้างความสัมพันธ์ ในครอบครัวความ สัมพันธ์ของประชากรระหว่างรุ่น ให้เป็นปึกแผ่นมั่นคงต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร.พัชรราวลัย วงศ์บุญสิน ผู้อำนวยการศูนย์การพัฒนา มนุษย์ และการย้ายถิ่น ในการอนุเคราะห์ข้อมูลโครงการ “คุณค่าแห่งครอบครัว และความสัมพันธ์ต่างวัยในประเทศไทย” พ.ศ.2553 ของศูนย์พัฒนามนุษย์และการย้ายถิ่น วิทยาลัยประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นอย่างยิ่ง

เอกสารอ้างอิง

Bengtson, V., Giarrusso, R., Mabry, J. B., and Silverstein, M. (2002). **Solidarity, Conflict, and Ambivalence: Complementary or Competing Perspectives on Intergenerational Relationships**, *Journal of Marriage and Family* 64 (3): 568 – 576.

Ikkink, K. K., Van Tilburg, R., and Knipscheer, K. (1999). **Perceived Instrumental Support Exchanges in Relationships between Elderly Parents and Their Adult Children: Normative and Structural Explanations**, *Journal of Marriage and Family* 61: 831 – 844.

- Knodel, J, and Chayovan, N. (2009). **Intergenerational Relationships and Family Care and Support for Thai Elderly**, *Ageing International Journal* 33: 15 – 27.
- Lowenstein, A., and Daatland, S. O. (2006). **Filial Norms and Family Support in a Comparative Cross-National Context: Evidence from the OASIS Study**, *Ageing and Society* 26: 203 – 223.
- Luscher, K., and Pillemer, K. (1998). **Intergenerational Ambivalence: A New Approach to the Study of Parent- Child Relations in Later Life**, *Journal of Marriage and Family* 60 (2): 413 – 425.
- Marshall, V. W., Matthews, S. H., and Rosenthal, C. J. (1993). **Elusiveness of Family Life: A Challenge for the Sociology of Aging**, In G. L. Maddox, and M. P. Lawton eds., *Annual Review of Gerontology and Geriatrics*, 13, 39-72. New York: Springer.
- McChesney, K. Y., and Bengtson, V. L. (1988). **Solidarity, Integration, and Cohesion in Families: Concepts and Theories**, In D. J. Mangen, V. L. Bengtson, and P. H. Landry, Jr. eds., *Measurement of Intergenerational Relations*, 15-30. Newbury Park, California: Sage Publications, Inc.
- Merz, E.-M., Schuengel, C., and Schulze, H.-J. (2007). **Intergenerational Solidarity: An Attachment Perspective**, *Journal of Aging Studies* 21: 175 – 186.
- Silverstein, M., and Bengtson, V. L. (1997). **Intergenerational Solidarity and the Structure of Adult Child– Parent Relationships in American Families**, *American Journal of Sociology* 103: 429-460.
- Taylor, A. C., Robila, M., and Lee, H. S. (2005). **Distance, Contact, and Intergenerational Relationships: Grandparents and Adult Grandchildren from an International Perspective**, *Journal of Adult Development* 12 (1): 33 – 41.

Yi, C-C., Pan, E-L., Chang, Y-H., and Chan, C-W. (2006). **Grandparents, Adolescents, and Parents: Intergenerational Relations of Taiwanese Youth**, *Journal of Family Issues* 27 (8): 1042 – 1067.
